

Нам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXV. Ч. 74. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. ВІТРОК, 4-го КВІТНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, APRIL 4, 1978 No. 74. VOL. LXXXV.

Для дисидентів в СССР настали військово-тяжкі обставини

Москва. — Давид К. Шпіллер, кореспондент "Нью Йорк Таймсу" в СРСР, інформує у газеті з 31-го березня ц.р. про військово-тяжкі обставини для дисидентів, груп спротиву в національних республіках і Комітетів нагляд за виконанням Гельсінської угоди, які опинилися тепер у дуже трудній ситуації у зв'язку з погіршенням загальних відносин між СССР і З'єднаними Штатами Америки та багатьма іншими західними державами, а також у зв'язку зі зміною тактики режиму у відношенні до інакомислячих та дедалі зміненою культурно-політичного уряду. Вже закінчилась Європейська Конференція в Београді, — пише Шпіллер, — яка була форумом, де можна було пожалуватися і оскаржити соювіський режим за порушення Гельсінської угоди, а американсько-соювіські відносини в такому стані, що Москва ледви чи не поважає Гельсінську угоду, як документ, який не буде протестів. У зв'язку з цим дисиденти, республіканські комітети нагляд за Гельсінською угодою та інші члени рухів спротиву, як також західні аналітики переконані, що тепер наступить період затиснення режиму в СССР і в інших комуністичних країнах Східної Європи, який, як дехто думає, вже почався.

Минулого тижня, наприклад, на тижні (7 років) в'язниці і 5 років заслання на Сибірі) були засуджені два члени Київської Групи нагляд за Гельсінською угодою, Мирослав Маринювич і Микола Матусевич. На протязі останніх 14 місяців 22 члени цих груп були засуджені і заслані до концентраційних таборів, — пише Д. Шпіллер. Десять днів раніше в Тбілісі, Грузинської ССР, засуджено Григорія Голдштейна на один рік ув'язнення за "хуліганство", а "хуліганством" в СССР називають навіть безробіття. Треба при тому пригадати, що Голдштейна місцеві власті звільнили з праці, коли він

Турчин виступив в обороні Орлова

Нью-Йорк, Н.Й. — Валентин Турчин, недавній дисидент з СССР, математик і комп'ютерний спеціаліст, який в СССР був першим головою Відділу Міжнародної Амнеції, а тепер постійно живе в ЗСА і викладає математичні науки в Колумбійському університеті, в четвер, 29-го березня ц.р., виступив публічно в обороні ув'язненого проф. Юрія Орлова, одного з ініціаторів московської Групи нагляд над виконанням Гельсінської угоди. Турчин звернувся також до американських вчених з проханням виступити організовано в захист Орлова і писати листи до Леоніда Брежнєва та інших соювіських керівників, протестуючи проти незаконного ув'язнення Орлова й інших членів Групи Орлов, як відомо, був заарештований агентами КГБ в лютому минулого року, а через брах доказів КГБ ще й досі не могло поставити його перед судом. "Аргументи" КГБ кінчаються тільки на за-

Плян завернути води ріки

(М. Р.). — Крішчів Сайєс Монітор" з 23-го березня помістив допис свого кореспондента з Бейруту (Ливан), що ливанський уряд побоювався дуже, щоб Ізраїль не почав роботу для завернення вод ріки Літані на ізраїльську територію, коли ізраїльські війська окупували частину Ливану. Коли б цей план здійснили, то частину Ливану перетворилися б в пустелю і скінчилися б водні ресурси Ливану, який підтримує Світовий Банк та інші фінансові інституції, а саме, щоб запрягти

КАРТЕР СХВАЛИВ „ТИМЧАСОВИЙ ПЛАН“ ЩОДО ДОПУЩЕННЯ ДО ЗСА ДОДАТКОВИХ ВТІКАЧІВ

Вашингтон. — Речники Білого Дому інформують, що президент Джиммі Картер у понеділок, 27-го березня, тобто день перед початком його поїздки до 4-ох країн світу, схвалив підставові елементи „тимчасового плану“ щодо допущення до ЗСА додаткових втікачів з комуністичних країн Індокитаю, а саме з В'єтнаму, Лаосу та Камбоджі, як теж емігрантів із країн Східної Європи, зокрема із Соювістського Союзу.

Цей „тимчасовий план“, який буде в силі аж до схвалення Конгресом нових законів щодо імміграції до ЗСА, буде формально проголошений за кілька тижнів, коли Білий Дім оприлюднить „Президентську директиву“.

Згідно з „тимчасовим планом“, додаткові іммігранти будуть допущені до Америки на підставі „надзвичайних повноважень“ генерального прокуратора ЗСА, які йому надав Імміграційний закон з 1952-го року. Таким чином, до Америки могли б прибувати всі втікачі з В'єтнаму, які тепер живуть на човнах у портових містах сусідніх країн і які не можуть знайти притулку в якійсь

Передбачають наради Венес з Громиком

Вашингтон. — Речники Державного департаменту інформують, що в кінці квітня, або на початку травня, державний секретар Сайрус Венс може у Женеві відбутися нараду з соювіським міністром закордонних справ Андрієм Громиком, щоб старатися злікувати розбіжності, які заіснували між ЗСА і Соювіським Союзом відносно нового договору щодо обмеження стратегічної ядерної зброї (САЛТ II).

Існує також можливість, що якщо переговори Венес і Громика будуть успішними, то в травні в Нью-Йорку відбудеться „вершинна нарада“ президента Джиммі Картера і соювіського лідера Леоніда Брежнєва, який, згідно з намірами Кремля, може прибути на сесію Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй.

Венс і Громико зустрілися відносно САЛТ II минулого травня у Женеві та у вересні в Нью-Йорку. Тоді вони дійшли до ряду „тенативних“ домовленостей, але протягом наступних місяців виринули нові проблеми.

Конгрес проголосував продовжити до 70-го року життя пенсійний вік

Вашингтон. — Сенат у четвер, 23-го березня, 62-ма голосами проти 10-ох проголосував компромісний законопроект, який пропонує, щоб примусовий пенсійний вік у майже всіх приватних підприємствах і фірмах був 70 років життя, а не 65 років, як це було досі, як також він пропонує, щоб федеральні урядовці не зобов'язувалися жадний примусовий пенсійний вік.

Палата Репрезентантів

Картер підписав доручення щодо вживання „зрозумілої мови“

Вашингтон. — Минулого четверга, 23-го березня, президент Джиммі Картер підписав ексцезивне доручення, яке вимагає, щоб департаменти і агенції федерального уряду відтепер вживали „загально зрозумілу і якнайпростішу мову“ в усіх своїх офіційних зверненнях і виданих ними правлах. Підписуючи доручення, Президент заявив, що раніше часто траплялося, що з уяги на „штучну бюрократичну мову“ доходило до непорозуміння, як також до „неефективної діяльності“ багатьох відділів виконавчої частини федерального уряду.

Відтепер не тільки мова всіх правил і доручень федеральних департаментів і агенцій має бути „загально зрозумілою“, але також кожне нове доручення мусить мати підпис його автора, щоб зразу було відомо до кого звертатися в разі потреби.

Крім того, всі агенції муситимуть регулярно перевіряти існуючі правила, інформувати публіку про нові доручення і напрямки.

Тіто хоче посередничати між ЗСА і СССР

Москва. — Ройтер інформує, що президент Югославії Йосиф Броз-Тіто виявив бажання посередничати між З'єднаними Штатами Америки і Соювістським Союзом, щоб знову привернути ранішу співпрацю між ними, яка в останньому часі дуже погіршилась. В листі, переданому міністром закордонних справ Югославії Милошом Мінчевим генеральному секретареві ЦК КПСС і голові Президії Верховної Ради СССР Леоніду І. Брежнєву, Тіто звертає увагу на розгрізність ситуації, яка заіснувала під теперішню пору між двома надпотугами і просить Брежнєва поробити конкретні заходи, щоб наладити приязні відносини з Америкою. Помило того, що Тіто недавно зустрічався з президентом

Джиммі Картером і обговорював з ним політичні справи, які включали співпрацю ЗСА з СССР, поінформовані джерела у Вашингтоні виключають згоду Білого Дому на посередництво Тіто. Ініціативу президента Тіто треба скоріше

важати виявом страху невтральних держав новими комплікаціями у відносинах між надпотугами, що, очевидно, може довести до припинення політичної діяльності і започаткування нових переговорів у збройній, а

Очікують Брежнєва в Нью-Йорку на Генеральній Сесії ОН

Вашингтон. — Речники Білого Дому заявили в середу, 22-го березня ц.р., що соювіська делегація на спеціальну Сесію Організації Об'єднаних Націй в травні, яка займатиметься роззброєнням, очолюватиме міністер закордонних справ Андрій Громико, але існує також можливість, що до Нью-Йорку прибуде генеральний секретар ЦК КПСС і голова Президії Верховної Ради СССР Леонід І. Брежнєв. Тому, що американсько-соювіські відносини дедалі погіршились в останньому часі, урядові особи у Вашингтоні не виключають можливість зустрічі Брежнєва з президентом Джиммі Картером і речниками американського уряду для обміркування багатьох спірних справ, а головне справи підписання договору про скорочення стратегічної зброї, соювіську участь в конфліктах в Етіопії і на Близькому Сході та інші справи. На спеціальній сесії ОН виступатимуть також голови інших держав, між ними президент Франції Валері Жискар д'Естен, канцлер Західної Німеччини Гельмут Шмідт та інші.

Президент Картер ще не рішився чи він виступить особисто на цій сесії, але було б дивно, казати політичного обсерватора, якщо б він цього не зробив. Досі Соювістський Союз ще формально не повідомив генерального секретаря ОН Курта Вальдгайма про прибуття Леоніда Брежнєва. Однак деякі потягнення

Брежнєв виїхав на об'їзд Сибіру і околиць

Москва. — Ройтер інформує, що Леонід І. Брежнєв, в товаристві міністра оборони СССР Дмитрія Устинова й інших соювіських функціонарів, виїхав у вівторок, 28-го березня ц.р., поїздом до деяких сибірських місцевостей і на Далекий Схід. Не є виключено, що він відвідає також прикордонну китайсько-соювіську пошлу і на місці обговорюватиме з військовими стратегіями оборонні спроможності в обличчя нових сутічок між китайськими і соювістськими прикордонниками та ворожою до Соювістського Союзу політикою Китайської Народної Республіки.

ВЕСНЯНА ЗАБАВА СУСТА В СИРАКОЗАХ

Сиракузи, Н.Й. (юб) — Українська Студентська Громада при Ле Мойн коледжі в Сиракозах, Н.Й., влаштує першу весняну забаву в суботу, 8 квітня ц.р., в Українському Народному домі при 1314 West Fayette St. о год. 9:00 вечора.

Гратиме студентська оркестра „Коломийа“. Вступ: 2 дол. для студентів, 3 дол. для дорослих. Для позамісцевих студентів безкоштовне перебування в Сиракозах. За інформаціями дзвонити до голови Громади, Юрія Ботатюка, (315) 446-2262.

ДРУЖИНА МИКОЛИ МАТУСЕВИЧА ОПИСУЄ ЗНУЩАННЯ КГБ-ІСТСЬКИХ САДИСТИВ НАД НЕЮ, Й МУЖЕМ І БАТЬКАМИ

Нью-Йорк. — Від ген. Петра Григоренка одержано копію власноручно писаного листа Ольги Гейко, дружини Миколи Матусевича, засудженого минулого четверга, 30-го березня 1978, на сім років ув'язнення і п'ять років заслання, члена київської Української Громадської Групи нагляд над виконанням Гельсінської угоди, разом із засудженим на таку саму кару іншим членом цієї Групи, Мирославом Маринювичем. Лист Ольги Гейко-Матусевич, скерований до Президії Верховної Ради СССР і Президії Верховної Ради УССР, говорить сам за себе, отже друкуємо його в цілості і в оригіналі.

ПРЕЗИДІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР ПРЕЗИДІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ

Була 11 година дня, коли пролунав дзвінок. Діло відклав книжку і пішов відкривати двері. На порозі стояли троє: солідний старший чоловік і двоє молодиків у цивільному, але манера триматися виказувала в них військових. „Добрий день, — привітався старший чоловік. — Я Олин батько. Мені треба ледош подивитися у кімнату дочки“. Діло провів незнайомих до кімнати своєї квартирантки, а сам пішов дочитувати книжку. Троє зашкунулися в сусідній кімнаті і деякий час там шось робили. Потім попрощалися і пішли.

Це було в неділю. В понеділок, пізно ввечері повернувшись додому, діловою квартирантка одразу помітила, що з її кімнати зникли деякі речі, а вранці дізналася від господарки про таємничий візит свого батька і двоох військових, перевдягнених у цивільне. Ні, я не збираюся писати детективний роман, хоча на матеріалі останніх двох років мого життя можна було б написати цілу приповідку дилогію.

9 вересня 1975 р. я познайомилася з Миколою Матусевичем і Мирославом Маринювичем. Вони одразу привернули мою увагу своєю виконавчію, чомусь ввічливістю, увагою до

Державний департамент студіює статтю Арбатова

Вашингтон. — Офіційні речники Білого Дому поінформували, що Державний департамент докладно студіює статтю в „Правді“, автором якої є член ЦК КПСС, директор Інституту для студій ЗСА і Канади та визнаний знавець проблематики ЗСА, Георгій А. Арбатов. Стаття Арбатова появилась в органі КПСС „Правда“ у вівторок, 28-го березня, і у ній соювіський автор розглядає американсько-соювіські відносини, які, на його думку, дедалі погіршились в останньому часі, і робить цілий ряд закидів теперішній Адміністрації президента Картера, яка, мовляв, „зумисно протягає“ переговори про скорочення стратегічної зброї, а речники Державного департаменту виступають з дуже суперечними публічними заявами, які політично віддають одну країну від одної. Поключуючись на промову президента Картера, виголошену ним у Вейк Форест університеті, Арбатов цю „суперечність“ приписує також Президентові ЗСА і записує: „Як можна цю заяву президента Картера інтерпретувати, бо, з одного боку, Картер говорить про конкретність роззброєння і підписання договору про скорочення стратегічної зброї, а з другого, про військове змицнення Америки“.

При тому Арбатов, який, без сумніву, висловлює погляд Політбюро і Центрального Комітету КПСС, навіть погрожує, що в такій ситуації і винаходів нових родів зброї може дуже легко бути. Тому, що стаття Арбатова є першим серйозним соювістським розглядом теперішніх відносин між З'єднаними Штатами Америки і Соювістським Союзом, Державний департамент докладно розглядає аргументацію соювіської сторони, бо, як твердять прихильники підписання договору САЛТ у Вашингтоні, в обидвох сторінках треба поробити значні корективи, щоб забезпечити співпрацю ЗСА і СССР в майбутньому. Тому, що Арбатов всю відповідальність за неуспіх в переговорах приписує ЗСА, Білий Дім, твердять деякі політики ЗСА, повинен тепер опублікувати свої заваги до цієї справи і подати до відома причини, чому ще досі не дійшло до підписання договору. Державний департамент свідомий того, що відносини між обома країнами погіршились, головне від часу, коли ЗСА почали критикувати соювіських керівників за воєнні дії в Африці, незаконне ув'язнення Анатолія Шаранського та інші справи. Соювіський амбасадор до ЗСА Анатолій Добринін розмовляв кілька разів з державним секретарем Сайрусом Венсом, а збіравши відповідний матеріал, поїхав до Москви, де під теперішню пору, як твердять речники Державного департаменту, відбуваються наради в справі соювісько-американських відносин.

Микола Матусевич

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302, N.J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНАОу 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Зв'язки з Ганосом

Недавно Річард Голбрук, асистент державного секретаря, заявив перед Конгресовою комісією, що ЗСА готові встановити дипломатичні та торговельні зв'язки з В'єтнамом, але на перешкоді встановлення цих "нормальних відносин" стоять вимоги комуністичного режиму тієї азійської країни, щоб Америка давала В'єтнамові "повоєнову економічну допомогу".

Дивним виглядає факт, що Голбрук, який виступав як речник уряду президента Джиммі Картера, підкреслював, що єдиною перешкодою до встановлення "нормальних відносин" між ЗСА і В'єтнамом є згадана вимога Ганую щодо "повоєнної економічної допомоги". Фактично бо існують далеко поважніші причини, чому Америка не повинна встановити "нормальних" зв'язків з комуністичним В'єтнамом, дипломатичних, чи економічних.

ЗСА повинні старатися мати зв'язки з усіми миролюбними країнами світу, але комуністичного В'єтнаму аж ніяк не можна зараховувати до цієї категорії держав. Адже Ганой брутально порушив мирові Паризькі договори з 1973-го року силою зброї завоював Південний В'єтнам, де встановив жорстоку комуністичну диктатуру. Якщо уряд президента Картера тепер виявляє бажання "нормалізувати" відносини з в'єтнамським агресором, то це може потягнути за собою дуже погані наслідки. Лідери комуністичного блоку можуть дійти до переконання, що Вашингтон і в майбутньому поспішатиме з визнанням встановлених силою зброї і насильством комуністичних режимів в інших частинах світу, що заохотить комуністів продовжувати і поширювати свою агресивну діяльність на всіх обширах. Деякі коментатори твердять, що поспіх ЗСА "нормалізувати" відносини з комуністичним В'єтнамом дає Москві додаткову "заохоту" мілітарно втручатися у війну між Етіопією та Сомалією, як теж посилює туди кубинських воєнів.

У додатку, такий поспіх Вашингтону щодо "нормалізації" відносин з Ганосом може оправданно викликати в багатьох країнах сумніви, чи Америка дійсно допомогла б їм протиставитися комуністичній агресії, чи може обійняти ЗСА залишатися тільки обійняти.

Крім того, визнання урядом ЗСА диктаторського режиму в Ганой тільки скріпило б престиж того комуністичного уряду і спричинилося б до скріплення марксистської диктатури в тій азійській країні. Це підтверджують найновіші віткі в В'єтнаму, які тисячами перебувають до сусідніх держав і закликають американський уряд не встановлювати нормальних зв'язків з Ганосом, бо це тільки допоможе комуністичним властям, що більше утискати в'єтнамський народ і дасть комуністичним гангстерам спроможність і силу скріплити свою диктатуру над іншими народами Південносхідної Азії.

В найкращому власному інтересі, як і в інтересі волі і миру в світі, Вашингтон так повинен прислухатися до закликів цих вітків з В'єтнаму, які добре знають, що представляє собою комунізм, і не поспішає з встановленням дипломатичних та економічних зв'язків з Ганосом. Америка не повинна нагороджувати агресивної діяльності комуністичних розбіжних дипломатичним визнанням і встановленням "нормальних" відносин з ними.

Посилають „ідеологічну боротьбу“

Київська „Радянська Україна“ інформувала, що недавно відбулася науково-практична конференція журналістів на Запоріжжі на тему „Радянський спосіб життя та ідеологічна боротьба“. Завданням засобів масової інформації і пропаганди області. Конференція організував відділ пропаганди та агітації обкому Компартії України, правління обласної журналістичної організації, факультет журналістики Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка і правління обласної організації товариства „Знання“. На конференції не була „голос вопіючого во пустині“, бо зараз з повідомленням про відображення цієї тематики, яка не „сходить з поля бою“, в пресі і на телебаченні виступили також працівники обласних, міських, районних і багатотиражних газет обласного комітету, телебачення і радіо.

О. Питляк

МАНДРІВКА ДО СОНЦЯ

Надокучила, нам безконечна ньюйорська зима і ми надумали „полетіти у вирій“ хоч на два тижні. „Полетіли“ дослівно, літаком до Маямі, разом із тисячами таких як ми спраглих сонця американців і канадців.

Літак до Маямі „спеціальний“, дешевий, лиш 110 доларів туди і назад, не даром ця лінія така популярна серед наших і не наших — ньюйоркчан. На літаку нема нікого з одного порожнього місця, нема навіть куди вигідно поклати плаща, а замість усяких „стейків“ і шампанського, вам дають тільки склянку „кока-коли“. Але ж летіти приходить недовго — лиш півтора години.

Вітаємося з Кеннеді по полудні, навколо „мороз, сніг, зима“, а причалюємо в Маямі ще перед вечором: тепло, душно, нагадується ньюйорське пізнє літо. Зараз же тут, біля аеродрому, винаймаємо мале спортивне авто (воно найдешевше приходить) і їдемо в Маямі-Біч (Маямі-Пляж, адміністративно окреме місто). Раптом темніє — в тропіках немає смеркання — їдемо через безліч лягун, каналів, острівців „флоридську Венецію“ — і заїжджаємо до знайомого готелю.

І от — перше враження не особливо приємне. Маямі-Біч, це фактично не частина американського Півдня, а наче острів Півночі — „Скандинавія“ серед південного моря, як навіть — якесь південне передмістя Нью Йорку. Акімент у прожогох, готелю прислуги, продавці у крамничках тут ньюйоркський, чи бруклінський, більшість мешканців — ньюйорські жиди, у крамних кварталах живуть багаті „уоспін“, чи успішні „мафіозі“. Тому й розвиток міста йде тим самим шляхом, що в Нью Йорку — місцями ново-багатий, блискучий ріст, розкішні багатопверхові нові будинки, місцями — „давнтавське“ замирання. От, —

С. Яковенко

ЧІЛЕ, АЛЬЕНДЕ, ПІНОЧЕТ

І в Америці, і в Європі, комуністи, і взагалі марксисты, доклали великих зусиль, щоб створити в сучасному чилійському президентові-марксистові Сальвадорі Альєнде славу „трагічного героя“. Мовляв, він винайшов „чилійський шлях до соціалізму“ й за це був убитий ворогами чилійського народу. Його марксистський режим був заміщений нібито фашистським режимом генерала Піночета, який установив у Чіле панування терору.

Американський журналіст Джефрі Гарт вирішив придивитися до того, що саме діється в Чіле. На сторінках журналу „Нешенал Рев'ю“ (березень 1978 р.) він ділиться з його читачами своїми враженнями, одержаними під час відвідин тієї країни.

Чіле — дуже маленька країна. Живе в ній усього десять мільйонів людей, здебільшого в її столиці Сантіаго або навколо неї. Внаслідок цього всі освічені особи, зокрема діяльні в політиці, особисто знають один одного, одержали освіту в тому самому університеті й часто зустрічаються. Гарт оповідає такий епізод:

Коли він виходив з однієї державної установи разом із знайомою чилійкою, що є переконаною прихильницею Піночета, вона дуже тепло привітала якусь людину середнього віку. „Це, — пояснила вона американцеві, — чилійний марксистський інтелектуал. Ми час-то зустрічаємось неофіційно, а завтра він буде в нашій установі офіційно“. Так стоять справи в сьогоденному Чіле.

Тут, де всі знали Альєнде особисто, він ні для кого не був героєм. Навіть не був якимсь лиходієм. Пригадують його як людину легковажну, „бабачку“, що хотів бути чарувальником, але насправді був скорше кльовном.

Коли він був президентом, ним керувала його дочка Беатріс, комуністка, дружина кубинського працівника політичної поліції, тобто кубинської версії КГБ. Ця Беатріс була при Альєнде начальником його особистої канцелярії й тримала в своїх руках увесь доплив інформації. Її знали як затяту комуністку, яка обіграла любовні афери з двома своїми залицяниками лише тому, що вони не були досить „літими“.

У Альєнде не було власної ясно вираженої політичної лінії, не кажучи вже про щось таке, що можна було б назвати „чилійським шляхом до соціалізму“. Він усім давав роботу, а щоб платити за неї, невтомно друкував паперові гроші. Наслідком цього була шалена інфляція, яка зробила гроші безвартісними. Він шедро рукою марнотратив і кошти, зібрані попередніми режимами.

Альєнде обійняв соціалізм, але всі в Чіле — і праві, і ліві — знали, що

якби Альєнде вдалося на якийсь час упоратися зі своїми противниками та залишитися при владі, то його ліквідували б комуністи та замінили б його яким-небудь своїм партійцем, що вчився комуністичних методів урядування в Східній Німеччині або СССР.

Ще менше був героєм Орландо Летельє, убитий бомбою у Вашингтоні. Він був аматором розкішного життя, одягався за останніми модами й завжди потребував грошей, які тратив не рахуючи. Його знають як політичного опортуніста.

Перед своєю смертю він був заміщений у міжнародному тероризмі й одержував гроші з Куби.

Чи справді Летельє був переконаним комуністом? На це запитання чилійці відповідають, що в нього не було жадних серйозних переконань. Те, що цей „метеор“ був убитий бомбою в Америці, є і трагічним, і сміхотворним, кажуть вони.

Гарт мав нагоду бачитися з Піночетом, якого він описує як людину серйозну, але не похмуру, й дуже працьовиту. Піночет вважає, що чилійські фінанси мають бути деполітизовані, щоб виправити той хаос, що його наробив Альєнде у фінансовому становищі країни.

Перед переворотом у вересні 1973 року Чіле мало найбільшу й найкраще організовану компартію в Південній Америці. Піночет хоче зменшити вплив комуністичних гасел оздоблення чилійської економіки, боротьбою проти комуністичних впливів у школах і реформою систем освіти. Нарешті, нова чилійська конституція, що її тепер опрацьовують, передбачає заходи проти комуністичної підривної роботи.

Режим Піночета обвинувачують у політичному нелюдському терорі проти його політичних супротивників. Напевно, поліцейні ексцеси мали місце, особливо в перші часи, але, як відомо, боротьба з комуністами це боротьба не на життя, а на смерть.

„Люди за кордоном, — каже Піночет, — схильні вірити комуністичній пропаганді тому, що вона перекручує реальність життя в нинішньому Чіле. Вигадають багато жадних речей, щоб дискредитувати тих людей і той уряд, який має сміливість рішуче викинути марксистів з нашої країни. Я допускаю можливість нових вибухів тероризму, бо міжнародний комунізм легко не здасть свої позиції“.

Інтернаціональна психологічно-політична кампанія проти його уряду примусила Піночета провести недавній всенародний референдум, у якому, як відомо, 75 відсотків населення Чіле висловилися за уряд Піночета — на велике розчарування всіх лівих сил у решті світу. Цей референдум був проведений цілком

(Закінчення на ст. 4-й)

Михайло Кушнір

СОЦІАЛІЗМ ЧИ СОВЕТИЗМ?

Є це формація класова, в якій панує визискувача клас і визискувана клас. В советизмі робітник й інтелектуальний працівник працюють для держави. Держава окреслює їх умови праці, себто забирає їм частину продукції їх праці, яку хоче. Шруб визискує легше тут навіть прикриваючи ніж у капіталізм, де кожний капіталіст діє на власну руку. Тут акція є скоординована. Крім форм визиску, прикметних для капіталізму, держава стосує також форми визиску, що походять із феодалізму: заборона покладати колхози і невідніти в масових інституціях таборів примусової праці. Але це ще не все. Крім форм визиску, пережитих з минулих формацій, советизм стосує свою власну форму визиску, що є для нього характерною: є це визиск працюючих мас шляхом бюрократичного обмежування їх політичних і економічних управень. Робітник в капіталізм був визискуваний, бо мав низьку платню, але за цю платню міг купити, що хотів. Інакше в советизмі: щоб заспокоїти свої потреби не вистачає з платні, треба, крім цього, просити про приїзд і заслужити на його одержання. Помешкання, дозвілля, лікування не можна здобути інакше. Не можна теж без спеціального „приїзду“ купити багато тривалих конспікуїсних дібр. Очевидно, не можна вихити за кордон. Не можна вільно порушуватися по краю. Не можна поселитися в столиці іт. д., і т. д. На це все потрібні спеціальні дозволи, які держава признає сповідно на основі обов'язування постанов, але в практиці цілковито арбітрально. Ця можливість довільного обмежування і привертання свободи дії людини, відбирання і повернення її управління, становить успішний інструмент натиску держави на громадянину. Постанови, регулюючи управління й обов'язки громадянину, є дуже численні, незвичайно скомпліковані і неясно зформульовані, що дозволяє владі довільно їх інтерпретувати. В практиці однініє є залишене на ласку бюрократії. Може або одержати всі привілеї, або бути переслідувана, або навіть визнана злочинцем. Особливо це останнє стосується до всіх національних і свідомих немосковських громадян союзних республік.

Ця система є формою визиску, бо обмежує обсяг, в якому однініє може користуватися з плодів своєї праці, а водночас є утиском, бо обмежує її громадські свободи. Сполуча цих двох елементів є характеристичною схемою советизму.

Для повної і образу цієї формації бракує ще істотний елемент, а саме визискувача клас. Є це клас, до якого не стосуються бюрократичні обмеження. Гуша постанов і заряджень, через які не можуть перебрести звичайні люди, для цієї класи не існує. Члени цієї класи можуть вибирати собі найліпші помешкання, крайові дозвілля переселювати у зарезервованих для них або навіть спеціально побудованих пенсіонатах, пашпорти й закордонні виїзди є до їх диспозиції, відрубна система лікування турбується про їх здоров'я, про приїзди авт та інших конспікуїсних дібр і про спеціальні крамничі навіть не варто згадувати. Замітна є цінність на відвертість, з якою ставиться їх понад законом і обслується виключними привілеями в устрою, що має претенсію називатися соціалістичним.

Стрижнем цієї класи є правлячий партійний апарат і ті, якими цей апарат безпосередньо послуговується, отже, „гора“ державної бюрократії та „технократії“, що кермує підприємствами. Ця клас, яка править, сама по собі признає привілеї, так, як це діється в кожній формації, спертій на визиску. Цю класу можна сімло назвати „апаратницькою буржуазією“. Межі між апаратницькою буржуазією й іншими класами є гостро зарисовані, вони нагадують межу між хлопцями і шляхтою в феодалізмі. З почуття приналежності до вищої класи і з факту користування привілеями — виникає ексклюзивність. Функціонування панівної класи спричинює постановлення специфічних суспільних груп, від неї узагальнених. Отже, передусім, постає апарат утистки. Знаємо до якого великого значення він дійшов в сталінській добі. Далше маємо групу сикифантів панівної класи: є це люди, які хоча не є членами цієї класи, служать їй вірно для користі, що їм вони одержують. Авансовані до панівної класи найчастіше крутяться саме з цієї групи. Можна сказати, що ця група виконує завдання пропаганди й інформації (чи дезінформації), дуже широко почато. До цієї групи належать звербовані інтелектуалісти, літератори, мистці, майже всі журналісти, фільмовці, працівники радіо та телебачення.

Працюючи маси, отже, робітники, селяни й інтелектуалі, є втримувані в цій формації на низькому рівні життєвої стопи. В стосунку до робітників й інтелектуалів не сягається низькими платнями. В стосунку до селян це огляється встановлюваним некорисним для селян умов закупу їх продуктів. Крім визиску цими методами, існує додатковий визиск методою, характеристичною для формації бракує ще істотний елемент, а саме визискувача клас. Є це клас, до якого не стосуються бюрократичні обмеження. Гуша постанов і заряджень, через які не можуть перебрести звичайні люди, для цієї класи не існує. Члени цієї класи можуть вибирати собі найліпші помешкання, крайові дозвілля переселювати у зарезервованих для них або навіть спеціально побудованих пенсіонатах, пашпорти й закордонні виїзди є до їх диспозиції, відрубна система лікування турбується про їх здоров'я, про приїзди авт та інших конспікуїсних дібр і про спеціальні крамничі навіть не варто згадувати. Замітна є цінність на відвертість, з якою ставиться їх понад законом і обслується виключними привілеями в устрою, що має претенсію називатися соціалістичним.

Стрижнем цієї класи є правлячий партійний апарат і ті, якими цей апарат безпосередньо послуговується, отже, „гора“ державної бюрократії та „технократії“, що кермує підприємствами. Ця клас, яка править, сама по собі признає привілеї, так, як це діється в кожній формації, спертій на визиску. Цю класу можна сімло назвати „апаратницькою буржуазією“. Межі між апаратницькою буржуазією й іншими класами є гостро зарисовані, вони нагадують межу між хлопцями і шляхтою в феодалізмі. З почуття приналежності до вищої класи і з факту користування привілеями — виникає ексклюзивність. Функціонування панівної класи спричинює постановлення специфічних суспільних груп, від неї узагальнених. Отже, передусім, постає апарат утистки. Знаємо до якого великого значення він дійшов в сталінській добі. Далше маємо групу сикифантів панівної класи: є це люди, які хоча не є членами цієї класи, служать їй вірно для користі, що їм вони одержують. Авансовані до панівної класи найчастіше крутяться саме з цієї групи. Можна сказати, що ця група виконує завдання пропаганди й інформації (чи дезінформації), дуже широко почато. До цієї групи належать звербовані інтелектуалісти, літератори, мистці, майже всі журналісти, фільмовці, працівники радіо та телебачення.

Працюючи маси, отже, робітники, селяни й інтелектуалі, є втримувані в цій формації на низькому рівні життєвої стопи. В стосунку до робітників й інтелектуалів не сягається низькими платнями. В стосунку до селян це огляється встановлюваним некорисним для селян умов закупу їх продуктів. Крім визиску цими методами, існує додатковий визиск методою, характеристичною для формації бракує ще істотний елемент, а саме визискувача клас. Є це клас, до якого не стосуються бюрократичні обмеження. Гуша постанов і заряджень, через які не можуть перебрести звичайні люди, для цієї класи не існує. Члени цієї класи можуть вибирати собі найліпші помешкання, крайові дозвілля переселювати у зарезервованих для них або навіть спеціально побудованих пенсіонатах, пашпорти й закордонні виїзди є до їх диспозиції, відрубна система лікування турбується про їх здоров'я, про приїзди авт та інших конспікуїсних дібр і про спеціальні крамничі навіть не варто згадувати. Замітна є цінність на відвертість, з якою ставиться їх понад законом і обслується виключними привілеями в устрою, що має претенсію називатися соціалістичним.

Стрижнем цієї класи є правлячий партійний апарат і ті, якими цей апарат безпосередньо послуговується, отже, „гора“ державної бюрократії та „технократії“, що кермує підприємствами. Ця клас, яка править, сама по собі признає привілеї, так, як це діється в кожній формації, спертій на визиску. Цю класу можна сімло назвати „апаратницькою буржуазією“. Межі між апаратницькою буржуазією й іншими класами є гостро зарисовані, вони нагадують межу між хлопцями і шляхтою в феодалізмі. З почуття приналежності до вищої класи і з факту користування привілеями — виникає ексклюзивність. Функціонування панівної класи спричинює постановлення специфічних суспільних груп, від неї узагальнених. Отже, передусім, постає апарат утистки. Знаємо до якого великого значення він дійшов в сталінській добі. Далше маємо групу сикифантів панівної класи: є це люди, які хоча не є членами цієї класи, служать їй вірно для користі, що їм вони одержують. Авансовані до панівної класи найчастіше крутяться саме з цієї групи. Можна сказати, що ця група виконує завдання пропаганди й інформації (чи дезінформації), дуже широко почато. До цієї групи належать звербовані інтелектуалісти, літератори, мистці, майже всі журналісти, фільмовці, працівники радіо та телебачення.

Працюючи маси, отже, робітники, селяни й інтелектуалі, є втримувані в цій формації на низькому рівні життєвої стопи. В стосунку до робітників й інтелектуалів не сягається низькими платнями. В стосунку до селян це огляється встановлюваним некорисним для селян умов закупу їх продуктів. Крім визиску цими методами, існує додатковий визиск методою, характеристичною для формації бракує ще істотний елемент, а саме визискувача клас. Є це клас, до якого не стосуються бюрократичні обмеження. Гуша постанов і заряджень, через які не можуть перебрести звичайні люди, для цієї класи не існує. Члени цієї класи можуть вибирати собі найліпші помешкання, крайові дозвілля переселювати у зарезервованих для них або навіть спеціально побудованих пенсіонатах, пашпорти й закордонні виїзди є до їх диспозиції, відрубна система лікування турбується про їх здоров'я, про приїзди авт та інших конспікуїсних дібр і про спеціальні крамничі навіть не варто згадувати. Замітна є цінність на відвертість, з якою ставиться їх понад законом і обслується виключними привілеями в устрою, що має претенсію називатися соціалістичним.

Стрижнем цієї класи є правлячий партійний апарат і ті, якими цей апарат безпосередньо послуговується, отже, „гора“ державної бюрократії та „технократії“, що кермує підприємствами. Ця клас, яка править, сама по собі признає привілеї, так, як це діється в кожній формації, спертій на визиску. Цю класу можна сімло назвати „апаратницькою буржуазією“. Межі між апаратницькою буржуазією й іншими класами є гостро зарисовані, вони нагадують межу між хлопцями і шляхтою в феодалізмі. З почуття приналежності до вищої класи і з факту користування привілеями — виникає ексклюзивність. Функціонування панівної класи спричинює постановлення специфічних суспільних груп, від неї узагальнених. Отже, передусім, постає апарат утистки. Знаємо до якого великого значення він дійшов в сталінській добі. Далше маємо групу сикифантів панівної класи: є це люди, які хоча не є членами цієї класи, служать їй вірно для користі, що їм вони одержують. Авансовані до панівної класи найчастіше крутяться саме з цієї групи. Можна сказати, що ця група виконує завдання пропаганди й інформації (чи дезінформації), дуже широко почато. До цієї групи належать звербовані інтелектуалісти, літератори, мистці, майже всі журналісти, фільмовці, працівники радіо та телебачення.

Леся Лисак-Тивонюк

КОРИННЯ

Про смерть тітки Анастазії Марта дізналася від Дагне. З тітчиної сім'ї, яка нараховувала сім синів, стільки ж невісток і двадцятьох внуків, шведського походження невістка Дагне була єдиною, яка врядугоди листувалася з Мартою.

Марта не дивувалася байдужості кузенів. Тітка Анастазія приїхала до Америки молоденькою дівчиною ще перед Першою світовою війною, одружилася з чужинцем і замешкала в містечку, де не було українців. Коли Марта з матір'ю приїхала до ЗСА в п'ятдесяті роки, тітка вже з трудом пригадувала рідну мову, а кузени тієї мови зовсім не знали. Дві прибулі з переселення таборів жінки видавалися їм чужими. Їх ніколи не було. Усі були одружені, мали свої родини й жили своїм життям. До того ж Марта й мати поселилися в місті, віддаленому від них за тисячу миль.

Правда, тітка Анастазія мала добре серце. Почувши, що вони приїхали, зразу їй віддала, дала дещо грошей, купила їм одягу. Це був шляхетний жест, бо тітка була вдовою, мешкала у найстаршого сина і не була багата. Коли Марта з матір'ю поїхали на відвідини до тітки та кузенів, зрозуміли, що таке „мелтінг пат“: кожна невістка була іншого національного походження, від ірландського починаючи, а на шведським кінчаючи. Були теж різні віровизнання.

Мартина мати померла перша. Тітка Анастазія вже про це не дізналася, бо втрапивши пам'ять, догорала у домі для старців. Дагне прислала Марти віршичок з місцевої американської газети некролог, а в листі написала: „Дехто з родини

для советизму, а саме, шляхом „бюрократичних обмежень“. Вони є водночас формою економічного визиску й політичного утистки, особливо дошкульного для визискуваних і гноблених, а вже невинною для тих, що є свідомих стосунків, пануючих в інших формаціях.

Визиск є дуже дошкульний, він є постійний, і ніщо не вказує на те, що мали б прийти якісь зміни. Чому так діється? Тому, що в інтересі апаратницької буржуазії лежить вдержання низького життєвого рівня працюючих мас з політичних причин. Населення, вдержуване на низькому життєвому рівні, є більш покірне. Принада дрібних привілеїв успішніє приваблює бідаків. Отже, є легше володіти. В системі, де визиск і тиск є нероздільні, — це є обставина виришального значення. Отже, насправді не змагається до піднесення життєвої стопи мас. Декларації на що тему намагаються обдурити заінтересовані.

(Закінчення на ст. 3-й)

З листа віяла сердечність, теплота. Від неї зникла прикра думка про „мелтінг пат“, що байдужий до духової спадщини народів... Марта подумала: — На превеликий жаль, Керен вже не стане українкою, та бодай знати, що її предки, ті коріння українські. Може життя тітки Анастазії не проминуло безслідно у чужому морю...

готель наш: коли ми вперше приїхали до Америки, 11 років тому, і причалили недалеко звідси, у Форт Лодердейл, тоді це був гарний, чистий, комфортний готель із привітною обслугою. Нині він зовсім не такий — мешканці, мов живцем перенесені з ньюйорського Орчард Стріт, коридори й кімнати неохайні, негритянська прислуга невічлива. Зараз же на другий день утікаємо до другого, також жидівського готелю (ми пробували шастя й у двох українських мотелях, але в них місця не було, повно таких самих як ми туристів-земляків). Цей другий готель багато краший, хоч також у ньому видно позначки занепаду. Але він у дуже гарному положенні, напроти великого пляжу, оточений пальмами, має великий власний басейн. Через вікно видно чудову панораму побережжя й зеленаво-синього океану.

Плавасмо в великих і негритських прибережних хвилях Атлантики. (Нагадується куди імпортніший паціфічний „серф“). Сонце міцно пригріває, і ми ввечері виглядаємо, мов червоношкірі індіанці. Щоб якось відпочити від сонця, їдемо другого дня авто на Флориди Кієс — на самий південний кінцевий північно-американського континенту. Зразу нещаво — серед монотонних болотних просторів, далі — краєвид стає просто неймовірний: десятками миль їдемо дослівно по морі, вузькою косячою чи довжелезними мостами, наліво — безконечний зелено-сірий обшир Атлантики, направо — трохи сіріший, такий же безрай вид на Мексиканську Затоку. Подорожі — острівці, відкриті пальмами й газольними станціями. На самому південному кінці — 102 миль від суходолу — Кієс Вест, особливий предмет уваги для американських туристів. Насправді ж тут — один великий розважальний ярмарок, щось наче краший „Коні Айланд“ чи „Атлантик Сіті“, з тропічною закраскою. Вертаючись назад, купуємося в прибережній літній лягуни на одному з острівців, збираємо на пам'ятку невеликі уламки коралів.

І знову їдемо до ще одної маямської атракції — славного „Сікваріум“. Це дійсно шквалний і багатий зоологічний парк з великою збіркою морської фауни. Нам особливо сподобалися велетенські й незграбні „манаті“ (дугонги), подібні до кололосальних слонаків, з поганюшими добрими мордами. Американські туристи

найбільше захоплювалися показом дресованих тварин — хижаків китів („кіллер вейл“), дельфінів, між ними й знаменитого, званого з фільмів „Фліппера“. Звірята дійсно показують чудесні штучки, недаром у дельфінів, кажуть, мозок малочо менше розвинений ніж у людини, але нас цей факт особливо не захоплював — надто він нагадував цирк із його традиційною

СОЦІАЛІЗМ ЧИ СОВЄТИЗМ?

(Закінчення зі ст. 2-ої)

Опечалений Рідні Покійників переслашмо вирази
найглибшого співчуття.

Лідія і Леонтій КРУШЕЛЬНИЦЬКІ

Вступ за добровільними датками.

ГОЛОВНА ЕКСПЛУАТАЦІЯ
ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА

Костирка, Маріян Славятинський, М. Іврилук і Василь Федорак.

найглибшого співчуття.

Нью Йорк, Н. И.

ЧІЛЕ, АЛЬЕНДЕ, ПІНОЧЕТ

(Закінчення зі ст. 2-ої)

чесно, в чому ніхто не сумнівається. Нападники лівих на уряд Піночета зараз припинилися.

Економічна політика уряду Піночета ставить своєю метою оздоровлення чилійської економіки засобами вільного ринку, без якого неможливо, наприклад, відновити поголів'я худоби, забити при Альєнде на м'ясо, та відкрити альєндевську інфляцію. Це не можна зробити легко, і економічна політика уряду має своїх критиків. Треба сказати, що вони висловлюються цілком вільно, і уряд не вживає проти них жадних адміністративних заходів.

Але переважна більшість населення згідна з тим, що режим Альєнде був для країни катастрофою.

У Чіле не існує атмосфери репресій та подавлення всіх громадянських свобод. Люди вільно дискутують на політичні теми, і це являє собою різкий контраст з обстановкою в СРСР і Східній Європі, де страх буквально висить у повітрі навколо вас. Дуже багато чилійців різних соціальних класів і віку, що їх країна зуміла вирватися з павутиння марксистської диктатури.

Шоправда, чилійці не можуть критикувати „центр“ уряду, тобто особу самого Піночета. Але вони можуть критикувати політику його уряду, а крім того, можуть передувати забороні критики й самого Піночета. Як каже Гарт, це не свідчить про тоталітарний характер влади.

Чилійці різних політичних поглядів погоджуються на тому, що уряд Піночета зробив дві політичні помилки. Він мав би влаштувати всенародний референдум уже через рік після початку свого урядування й тоді одержав би всенародну підтримку, побивши цим комуністичну пропаганду в самому зародку. По-друге, йому треба було зайнятися проблемою зникнення багатьох його противників після перевороту. Люди зникають з різних причин, але чимало з них були вбиті й в'язні. Це треба було б вивчити.

Безперечно, що діяльність партій у Чіле зараз „супресована“, але всі чилійці не сумніваються, що демократія в Чіле буде раніше чи пізніше відновлена і, напевно, раніше, ніж у 1985 році, як це сказав Піночет, бажаючи віддохотити людей від партійного політикування.

Головне, що відзначає Гарт у своєму репортажі, це наявність у Чіле можливості вільно критикувати режим у часописах. Журнали містять критичні статті про економічну політику уряду та про темпи повороту до демократії.

„Треба уявити собі важливу різницю між авторитарною й тоталітарною системами урядування, — пише Джефрі Гарт. — Авторитарна форма забороняє партійну політику, але залишає вільною решту людської діяльності. При тоталітарній формі політика вторгається у всі аспекти людського життя. При авторитарному уряді ви можете заснувати своє підприємство, ходити в церкву, їздити за кордон, читати й писати все, що вам завгодно (в книжках чилійського університету є політична, економічна й історична література всіх світоглядів), спілкуватися з ким хочете. Таким є режим у нинішньому Чіле.

При тоталітарному режимі всі перелічені вище види людської активності суворо обмежені державною владою, як це зроблено в Східній Європі.

Режим Піночета успадкував політичний і економічний хаос, учинений марксистським режимом. Інфляція становила 700 відсотків. Політичні інституції країни втратили всякий авторитет. Нинішній режим поставив своєю метою встановити період громадського спокою, щоб можна було успішно провадити економічну й політичну реконструкцію країни. Така тимчасова ситуація, мабуть, буде неминучою й на Україні після падіння комуністичної диктатури.

Свій репортаж Гарт закінчує так: можна сперечатися про економічну політику режиму Піночета, але тільки майбутнє покаже її наслідки, і їх треба буде почекати. Тим часом, безглуздо малювати Чіле як якусь середньовічну тиранію. Щоб побачити таку тиранію, треба їздити в СРСР, у Китай, у Східну Німеччину...

МАНДРІВКА ДО СОНЦЯ

(Закінчення зі ст. 2-ої)

паражією, але ми не мали, на жаль, ні адрес, ані часу зупинитися надовше, ми лиш пообідали тут у добром у ресторані.

Далі йдемо довженою косою й „горбатим“ мостом через Тампську затоку й далі на південь, через Сарасоту, до ще одного „Українського Села“ — в Норт Порт — Ворм Мінерал Спрінгс.

На перший погляд — містечко не дуже цікаве, околиця п'яса, тихі, чисті вулички, невеликі хатки в садках, типичне емеритське передмістя.

Знаходимо мешкання в одного українського домовласника, розпитуємо його й розглядаємося. Нас вражає дивна — після Нью Йорку й Маямі — привітність і спокій цього „Українського Села“; тут не лиш тіло тепло, а й душа відпочиває після північної атмосфери поспіху, злочи й ненависті. В „селі“ є вже понад сорок українських хат, закуплено чимало будівельних площ під майбутні будинки. Живуть тут — у суміші з українцями — також американці різного роду, але всі вони якісь привітніші й увічливіші ніж деякі наші сусіди з Півночі. Українська громада діє тут організовано й об'єднано, закуплено чимало гарно покладено площу під майбутню церкву й громадський дім, підготовляється власними силами Шевченкове свято.

А до того ще тут є й особлива атракція — „цілюще“ джерело теплої мінеральної води, з величезним басейном і чепурними курортними будинками. В басейні мовнуть чи навколо нього на сонці гріються сотні лікувальників, між ними й десятки наших земляків. З усіх боків чути українську мову. Це чудове джерело відкрив, кажуть, ще в XIX сторіччі еспанський губернатор Понс де Леон, і джерело має особливу лікувальну силу для ревматизму й артритичних болів. А це для наших, зболілих артритизмом канадців і ньюйоркчан, особливо важливо.

Ідемо ще над море (чи пак, Мехіканську Затоку), до поблизу містечка Веніс. Тут ми зовсім зачаровані — гарні пляжі, прекрасні обсажені пальмами й дуже чисті вулички, самі муровані й зовсім, односторонні будинки, лиш на самому побережжі кілька величезних готелів. Околиця вся „деційно біла“ (ми не бачили майже ні одного чорного обличчя), а американці — найпривітлівіші з усіх тих, яких нам досі доводилося бачити. Ну, зовсім рай, а моя дружина лиш повторювала: „Тут зовсім як в Австралії!“ А, може, й краще?

Ну, що ж — приходиться вертатися назад до Маямі, віддавати авто й кінчати вакаційну відпустку. Ідемо знов упоперек півострова, шим разом, через саму середину світлого флоридського національного парку „Еверглейдс“. Навколо — мочари, багна, очерети, красиві, мов Дніпровські плавні, але куди розлогіші. У багнах живе, кажуть, незаймана флоридська фауна — алігатори, черепахи, полохунки й особливі маленькі олені, але їх із авто не видно, лиш раз-у-раз бачимо безліч болотного птаства. Зловж шляху розміщені „індійські села“ — прадавні мешканців півострова — семінолів, чи радше їх, трохи змішаних із неграми, мізерних нащадків. Неохайні, криті очеретяною стріхою хати, старі неміти авта. А індійці продають туристам власні „оригінальні вироби“, здебільша дешевої, масової, чи навіть фабричної продукції.

Ще кілька днів у Маямі. Ще одна Богослужба і зустріч із знайомими й друзями в Українсько-Американському Клубі. На прощання відвідаємо ще одну славу маямської атракції — „Палачу Джунглю“. Це щось подібне до вже баченого „Сікварію“, а лиш фауна тут не морська, а пташача. Знов дресура напівциркового типу. Особливо захоплюють масові „військові“ маневри рожевоперих, догоносих фліамінгів.

І останній день нашої мандрівки: віддаємо авто, сідаємо в літак, півторогодинний лет над хмарами, і ми знов на півночі. Під нами безлісті ліси, великі плями снігу, і ньюйоркський аеродром, крикливі голоси, брудні вулиці. Ми вже вдома.

Вдома, кажуть, найкраще. А все таки наша двотижнева флоридська мандрівка залишила нам приємні спогади і якийсь невимовний жаль — жаль за теплою сонячною країною, за привітними людьми...

Увага! Філадельфія й околиця! Увага! В неділю, 23 квітня 1978 р., о год. 2 по пол. в залі власного Дому в Філадельфії, Па. при 5004 Н. Олд Йорк Роад відбудеться

ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНА НАРАДА ДЕЛЕГАТИВ УНС Філадельфійської Округи

слідуючих Відділів: 10, 32, 45, 83, 105, 116, 128, 153, 156, 163, 173, 216, 237, 239, 245, 247, 261, 268, 321, 324, 339, 347, 352, 362, 375, 383, 388, 397, 422, 424, 430 і 479.

Г. ОГРАМА ЗБОРІВ:

1. Відкриття;
2. Побаження делегатів для впровадження статутів змін під час 29-ої Конвенції УНС;
3. Наміщення співпраці делегатів під час Конвенції;
4. Обговорення організаційних справ Округи;
5. Біжу: справи — Різне;
6. Закриття.

У Народах візьмуть участь місцеві Члени Головного Уряду УНС Просимо всіх делегатів обов'язково взяти участь у цих дуже важливих Народах.

По Народах буде єдиний передконвенційний гостина-перекуска!

УПРАВА ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ Філадельфійської Округи

Тарзан перший вертається з неспівних розшуків за летищем повітряних піратів...

Тоді... Чи може ти мав шаста, Теді? Ні, Тарзане!

Здорові були, хлопці! Я не відшукав їхньої кривки, але я бачив їхній джетоуний літак, коли він кружляв над джунглями! Почекаймо на Нкіму і Тантора — Може вони матимуть якісь інформації!

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ, СПИСОК Ч. 7-77

Відд. Прізвище, ім'я	Сума	Відд. Прізвище, ім'я	Сума
14 Зулінський О.	\$11.20	325 Лобур Т. Дж.	1.50
20 Оліяр М.	7.80	325 Лобур А.	1.50
39 Д-р Логан М.	4.70	325 Спріг І.	3.00
88 Берник В.	8.10	325 Глушак К.	1.50
125 Навівайко А.	5.40	325 Шеремета В.	1.50
137 Шмагала П.	7.20	325 Ковальчук Дж. Т.	1.50
137 Прашик Г.	5.00	325 Кривуцький А.	8.70
137 Колодуб М.	3.90	325 Врубель А. М.	7.20
137 Колодуб С.	3.90	325 Дуб К.	6.60
157 Похоронко Г.	3.30	325 Луцки І.	2.55
157 Похоронко К.	2.75	325 Гриньків Т.	5.00
162 Гаврилюк М.	8.10	325 Тимочек Дж. мол.	3.00
162 Гаврилюк Л.	5.70	325 Тимочек Р.	3.00
162 Гаврилюк М.	5.00	325 Лобур М. А.	1.50
172 Гаврилюк М. мол.	6.40	325 Ульський Г.	1.50
171 Бучинський Н.	4.20	325 Гурман С. Дж.	5.70
182 Головацький О.	5.80	325 Гурман М. А.	5.70
194 Голібай Р.	5.00	352 Пастушек М.	18.94
219 Воробець С.	1.50	353 Савка П.	2.80
240 Дзюба І.	3.60	367 Тилевський Т.	1.50
240 Бенкалович Ф.	2.10	372 Слип Р.	7.50
256 Фелан Г.	1.50	397 Білас М. М.	20.00
256 Недошито Д. С.	3.00	397 Лос І.	4.75
256 Фелан Р. Е.	1.50	435 Боднар С.	3.75
256 Недошито В.	8.10	39 Барточик М.	5.00
256 Недошито О. С.	2.50	146 Репета Є.	5.00
257 Костів С.	1.50	Масловська С.	2.00
257 Сильчак П.	3.00	402 Бурда І.	5.80
257 Брик А.	3.00	402 Бурда І.	5.80
257 Брик І.	3.00	432 Гаврилов Д.	8.70
257 Троянський І.	4.05	432 Чолпан Р.	8.40
257 Гомула С.	4.05	432 Кузьма І.	7.80
257 Гомула Д.	4.05	432 Дукто А.	12.15
257 Шумельда А. Л.	6.90	432 Дукто Р.	6.90
257 Шумельда А.	6.90	432 Делелюк В.	5.60
257 Шумельда Дж.	6.90	432 Бурій М.	5.30
257 Орлик М. А.	6.00	432 Делелюк К.	5.10
257 Гордон А.	3.00	441 Чоревський Е.	4.50
257 Малін Л.	3.00	441 Чуж Г.	7.80
257 Стельмах Т.	4.65	441 Бровчук М.	3.60
257 Троянський Дж.	2.75	441 Карпук І.	3.45
257 Бучинський П.	5.40	441 Стецишин В.	5.10
257 Бучинський	5.20	460 Васко А.	6.00
257 Чужак М. Г.	2.55	460 Васко В.	6.00
275 Юрків З.	7.80	460 Васко Л.	4.20
287 Петро Пшик	25.00	460 Васко Ф.	4.20
293 Осілач М.	2.80	460 Васко Е.	4.20
316 Фетчо Г. С.	1.50	473 Грубій С.	5.60
325 Бойчук П.	23.62	474 Пилат П.	5.00
325 Тимочек М.	3.00	474 Пилат С.	5.00
325 Вілкерсон Дж.	3.00	474 Пилат С.	5.00

Сума проголошених чеків \$ 543.26
Раніше проголошених 49,789.46
Разом: \$50,332.72

GESCHICHTE DER UKRAINISCHEN KULTUR
(in German)
Von IAN MITSCHUK
Veröffentlichungen des Ost Europa - Institutes München
284 pages — hard bound. Price: \$8.00; handling and postage charges included.
New Jersey residents add 5% sales tax.
SVOBODA BOOKSTORE
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

ПРИЙМАЄТЬСЯ ОГолошення Святочних ПОБАЖАНЬ у „СВОБОДІ“

Адміністрація „СВОБОДИ“ повідомляє, що йдучи назустріч загальним побажанням, вона й в цьому році призначила окремі шпальти збільшеного Великоднього числа на оголошення традиційних святочних привітів і побажань.

ЦІНИ ОГолошень:

1 цаль через 1 шпальту	\$ 4.00
1 цаль через 2 шпальти	6.00
2 цалі через 2 шпальти	10.00
3 цалі через 2 шпальти	15.00
4 цалі через 2 шпальти	20.00
5 цалі через 2 шпальти	25.00
6 цалів через 2 шпальти	30.00

Та в інших розмірах.

Треба сподіватися, що загальне Громадянство використас цю нагоду, щоб передати свої традиційні побажання та дати про себе знати своїм рідним, приятелям та знайомим навіть в найдаальших закутках світу, куди наперед чи звичайна пошта занесяла б таку вістку. Великий тираж „СВОБОДИ“ та відповідний зміст збільшеного святочного числа, надають таким побажанням окремої вартості і значення.

ОГолошення ПРИЙМАЄТЬСЯ За старим стилем до 21-го квітня 1978 р.

Зголошення святочних побажань, РАЗОМ З ГРОШЕВОЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надсилати до:

„Svoboda“ 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

НЕДІЛЯ, 9-го КВІТНЯ 1978 р.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Укр. Поступовий Клуб 70-й Відд., о год. 2:30 по пол. в залі УНДому при Окленді та Філіт Ст. Проситись чл. прийти та вірніти залеглі вклади. — Ст. Білик, предс., М. Шеремета, секр.

НЕДІЛЯ, 9-го КВІТНЯ 1978 р.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Укр. Поступовий Клуб 70-й Відд., о год. 2:30 по пол. в залі УНДому при Окленді та Філіт Ст. Проситись чл. прийти та вірніти залеглі вклади. — Ст. Білик, предс., М. Шеремета, секр.

НЕДІЛЯ, 9-го КВІТНЯ 1978 р.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Укр. Поступовий Клуб 70-й Відд., о год. 2:30 по пол. в залі УНДому при Окленді та Філіт Ст. Проситись чл. прийти та вірніти залеглі вклади. — Ст. Білик, предс., М. Шеремета, секр.

НЕДІЛЯ, 9-го КВІТНЯ 1978 р.

У Бавнд Бруку похоронено сл. п. д-ра Миколу Вацка

Нью Йорк. — Минувлої п'ятниці, 24-го березня 1978 р. похоронено на українському цвинтарі в Бавнд Бруку сл. п. д-ра Миколу Вацка, члена-кореспондента Філологічної Секції Наукового Товариства ім. Шевченка, члена управи НТШ й Українського Інституту Америки, та відомого українського громадянина, який помер 17-го березня повертаючись із засідання згаданого Інституту. Панахида відбулася день раніше в похоронному заведенні Івана Сеняка в північній Брукліні. Й відправив в ранніх годинах парох з Озон Парку о. Мудрий, а ввечері о. Шевчук з парафії св. Юра в Нью Йорку. Похоронні відправи відслужили парох північно-бруклінської парафії св. Духа, о. Юрій о. Бінковський та місто голова А НТШ, д-р о. Мелетій Войнар з Глен Кова. Після панахиди попросили Покійника проф. д-р Василь Лев від НТШ й його Філологічної Секції, д-р Олександр Соколович від студентів і приятелів Покійного з часів спільного перебування на Університеті ім. Івана Франка у Львові й кол. прем'єр Юлія Рейнай від Українського Інституту. В часі Служби Божої про життя й заслуги для української громади д-ра Вацка промовляв о. проф. М. Войнар. У похоронних відправах узяли участь численні місцеві громадяни, зокрема представники НТШ, проф. Л. Луцш, д-р Р. Осінчук, д-р Я. Падох, інж. Р. Кобринський і ін. та представники Українського Інституту, д-р М. Пізнак, д-р І. Фліс-і

д-р М. Зарицький, який піклувався Покійником до останньої його години. Похоронними зайнялася родина Покійного з МекКіз Рак у Пенсильвенії, сестра Марія Туркас, її син Реймонд з дружиною та донька Швенченка, члена управи НТШ й Українського Інституту Америки, та відомого українського громадянина, який помер 17-го березня повертаючись із засідання згаданого Інституту. Панахида відбулася день раніше в похоронному заведенні Івана Сеняка в північній Брукліні. Й відправив в ранніх годинах парох з Озон Парку о. Мудрий, а ввечері о. Шевчук з парафії св. Юра в Нью Йорку. Похоронні відправи відслужили парох північно-бруклінської парафії св. Духа, о. Юрій о. Бінковський та місто голова А НТШ, д-р о. Мелетій Войнар з Глен Кова. Після панахиди попросили Покійника проф. д-р Василь Лев від НТШ й його Філологічної Секції, д-р Олександр Соколович від студентів і приятелів Покійного з часів спільного перебування на Університеті ім. Івана Франка у Львові й кол. прем'єр Юлія Рейнай від Українського Інституту. В часі Служби Божої про життя й заслуги для української громади д-ра Вацка промовляв о. проф. М. Войнар. У похоронних відправах узяли участь численні місцеві громадяни, зокрема представники НТШ, проф. Л. Луцш, д-р Р. Осінчук, д-р Я. Падох, інж. Р. Кобринський і ін. та представники Українського Інституту, д-р М. Пізнак, д-р І. Фліс-і

Увага! Іде появилися двомовна збірка вибраних творів ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА „ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“ в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чоревського Книжка ілюстрована мистецькими рисунками Мотрі Ходковської 144 сторінок. Літосувово видання, на кредовому папері. Ціна 5.00 дол. з пересилкою. Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтського податку. Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“ 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302 Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтського податку.

Увага! Іде появилися двомовна збірка вибраних творів ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА „ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“ в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чоревського Книжка ілюстрована мистецькими рисунками Мотрі Ходковської 144 сторінок. Літосувово видання, на кредовому папері. Ціна 5.00 дол. з пересилкою. Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтського податку. Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“ 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302 Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтського податку.

Увага! Іде появилися двомовна збірка вибраних творів ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА „ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“ в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чоревського Книжка ілюстрована мистецькими рисунками Мотрі Ходковської 144 сторінок. Літосувово видання, на кредовому папері. Ціна 5.00 дол. з пересилкою. Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтського податку. Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“ 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302 Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтського податку.

Увага! Іде появилися двомовна збірка вибраних творів ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА „ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“ в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чоревського Книжка ілюстрована мистецькими рисунками Мотрі Ходковської 144 сторінок. Літосувово видання, на кредовому папері. Ціна 5.00 дол. з пересилкою. Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтського податку. Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“ 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302 Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтського податку.

Увага! Іде появилися двомовна збірка вибраних творів ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА „ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“ в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чоревського Книжка ілюстрована мистецькими рисунками Мотрі Ходковської 144 сторінок. Літосувово видання, на кредовому папері. Ціна 5.00 дол. з пересилкою. Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтського податку. Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“ 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302 Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтського податку.

Увага! Іде появилися двомовна збірка вибраних творів ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА „ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“ в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чоревського Книжка ілюстрована мистецькими рисунками Мотрі Ходковської 144 сторінок. Літосувово видання, на кредовому папері. Ціна 5.00 дол. з пересилкою. Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтського податку. Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“ 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302 Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтського податку.

Увага! Іде появилися двомовна збірка вибраних творів ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА „ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“ в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чоревського Книжка ілюстрована мистецькими рисунками Мотрі Ходковської 144 сторінок. Літосувово видання, на кредовому папері. Ціна 5.00 дол. з пересилкою. Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтського податку. Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“ 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302 Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтського податку.

Увага! Іде появилися двомовна збірка вибраних творів ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА „ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“ в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чоревського Книжка ілюстрована мистецькими рисунками Мотрі Ходковської 144 сторінок. Літосувово видання, на кредовому папері. Ціна 5.00 дол. з пересилкою. Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтського податку. Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“ 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302 Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтського податку.

Увага! Іде появилися двомовна збірка вибраних творів ВАС

КОНГРЕСОВІ ВІСТІ

орган Українського
Конгресового Комітету
Америки

Ч. 27. БЕРЕЗЕНЬ 1978. 1978

ДУХОВНИЙ ЛІДЕР НАРОДУ

Від смерті Тараса Шевченка 10 березня 1861 року не десяти і не сотні, а тисячі промов і доповідей було виголошено і статей та книжок надруковано про Шевченка і його творчість, про окремі його поеми і про його всебічне значення — для української літератури, для української культури і для української політики. Постала вже ціла література про Шевченка, постали вже ряди фахівців-шевченкознавців, постала окрема ділянка науки шевченкознавства і постали довгі-довгі списки творів, охоплених титулом „шевченкіана“. Зокрема, предметом студій і безчисленних міркувань був і є культ Шевченка в українському народі, який не має собі рівного ні в одному іншому народі світу, дармащо всі великі народи мали своїх великих геніїв слова і надихнених поетів. Культ Шевченка в українському народі — це феномен, що його може зрозуміти тільки той, хто знає історію України і знає духовність українства. Творчість Шевченка так тісно, так нерозривно пов'язана з долею України і її народу, що нічого дивуватися, що чужинцям, навіть тим, які знають історію Сходу Європи, трудно зрозуміти всю велич того дійсного, того справжнього „світличника небесного“ і „пробудника української нації“, як його назвали ті, що збагнули сутній зміст розмірно невеликої збірки поем, відомих під назвою „Кобзар“.

Феномен культу Тараса Шевченка в українському народі у тому, що він, Шевченко, для нас не тільки геніальний формою і змістом своїх творів поет. Тайна цього культу у тому, що Шевченко потряс душею і серцем народу і мертву душу і кам'яне серце народу перетворив своїм полум'яним словом у чинники, які з аморфного малороса вчинили свідомого свого „я“ українця. Історія української політичної думки сягає ген-ген давніх ще княжих, опісля козацьких часів. Новітнє відродження українства датуємо від появи „Енеїди“ Котляревського під кінець 18-го сторіччя. Напереломі 19-го і 20-го сторіччя появилися перші твори, які вже ясно формували українську самостійницьку думку — „Самостійна Україна“ М. Микновського й „Україна ірредента“ Ю. Бачинського. Тоді теж, напереломі минулого і цього сторіч майже одночасно і на Наддніпрянській і Надністрянській Україні заснувалися перші українські політичні партії. Але ніякі писані програми не вміли були струснути всією психікою найширших мас народу, — всі ті писані твори і всі ті писані партійно-політичні програми залишалися власністю обмежених гуртів організованого суспільства. Тільки Тарас Шевченко своїм „Заповітом“, своїм „Кавказом“, своїм „Посланням до живих і мертвих“, своїми політичними поемами насправді став „пробудником нації“ і насправді зреволюціонував український на-

ТОМУ 10 ЛІТ

Відзначення 50-річчя Української Національної Революції в пам'ятника Т. Шевченку в Вашингтоні, Д. К., 1-го червня 1968 р. В програмі виступала, між ін., Капеля Бандуристів СУМА з Дітройту, Миш.

рід, давши йому у незрівняній поетичній формі — яскраво сформульовану політичну програму, національно-державницьку політичну ціль.

Вийшов Тарас Шевченко із кріпацької гущі — і не дожив навіть офіційного скасування панщини в царській імперії. Програ української визвольної війни-революції потвердила віще передбачення Шевченка, що „люкаві люди Україну „в огні окрадену“ збудять, окрадену з її свідомості потреби боротися за свою свободу, ні від кого незалежну демократичну державу. Тому Шевченковий „Заповіт“ став другим національним гимном в Україні. І коли по нинішній день Україна знову є тільки колонією російської імперії, то всі пламенні заклики Шевченка надалі для нас актуальні. У березні 1814 року він народився і в березні — проживши всього 47 років — передчасно помер. І тому щорічно березень є місцем Шевченка. Щорічно відзначаємо „березневі Шевченкові дні“, щорічно звеличаємо того, який став духовним лідером нації, якому рівного не було, нема і не буде. Зорганізована в УККА громада в цьому році знову склала поклін Духовному Лідеру Нації.

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ В АМЕРИЦІ

Звітуючи про стан великої книги „Історія української імміграції в Америці“, редактор цієї книги — д-р Володимир Душник інформував, що він вже має 66 статей, які налічують 1,670 сторінок. З того 50 статей є зредатовані, переписані і готові до друку; 10 статей є в стадії редагування та переписування, а не надісланих є ще 6 важних рукописів. Він теж поручав, щоб відділили історію окремих громад в окремому томі. Д-р Душник апелював до тих кількох авторів, які обіцяли дати свої твори до цієї монументальної книги, що її видасть УККА, щоб вони прислали їх якмога швидше і не спричинювали загрози видати того твору.

Прийнятий ред. І. Кедрин поінформував, що Управа НТШ погодилася дати, поруч із фірмою УККА, також свою фірму для цієї книги та причинитися до її видання фінансово, під умовою, що НТШ позначиться докладно із змістом книги та матиме вплив на деякі зміни в такому напрямку, щоб та книга стояла на високому науковому рівні. Центральна УККА не має проті цього ніяких застережень.

Підписання прокламції м. Сейнт Пол, Міні.
Відзначення 60-тиріччя 4-го Універсалу.

сидить: майор міста Сейнт Пол Джордж Латімер, стоять зліва на право: прот. о. Микола Матушинський, мгр. Люба Менжева (голова УККА), Пилип Шайда, інж. Іван Яноуш, мгр. М. Янович-Реймонд, Християна Реймонд.

УКРАЇНСЬКІ МОЛИТВИ У КОНГРЕСІ

На засіданні Крайової Ради УККА, 18 березня 1978 року широко звітують президент УККА проф. Лев Добрянський, який м.я., згадав про такі справи:

— Відзначення роковин 22-го січня пришло у цьому році в Конгресі знову дуже успішно, хоча не було, як було раніше, українських молитов. Така молитва буде відмовлена 22-го січня 1979 р., зате ще в цьому році, а липні, з нагоди 20-их роковин проголошення резолюції Конгресу про Тягжене поневолення народів, будуть виголошені українські молитви українськими католицькими та православними священниками в Палаті репрезентативів і в Сенаті.

ОСОБОВІ ЗМІНИ В КЕРІВНИХ ОРГАНАХ

Як відомо, за статуту УККА членські організації мають право делегувати та змінити своїх представників в Екзекутив чи Крайовій Раді. Екзекутивна УККА, яка засідала в тому самому дні, що Крайова Рада, перед засіданням Крайової Ради, прийняла до відома, що Асоціація американсько-українських професорів високих шкіл відкликала з Крайової Ради проф. В. Стойка і призначила на його місце проф. П. Стерца. Комітет об'єднаних українсько-американських організацій Великого Нью Йорку відкликав з Крайової Ради Миколу Хоманчука і призначив на його місце пані Стефанію Салдан. Крайова Рада затвердила всі ці зміни.

УСПІХ КНИЖКИ д-ра М. ШТЕРНА, ЗАКУПЛЕНОЇ УККА

На засіданні Крайової Ради 18-го березня ц.р. дир. І. Базарко повідомив, що Центральна УККА закупила була англійську книжку „СССР проти д-ра Михайла Штерна“ за 6,160 дол. Книжку (268 сторінок у твердій обгортці), розіслано по Відділах, які розповсюджували її вже розпродали на суму 6,701 дол., отож гроші, видатковані на ту ціль Централі повернулися повністю та ще й залишилася невелика кількість книжок. До речі — це цілком виїнятковий твір: єдиний в літературі, що стосується СССР та, зокрема, його правосуддя, докладний запис на стрічці судового процесу, що його Совети зробили д-рові М. Штернові за ніби приймання „хабарів“ від його пацієнтів. На тому судовому процесі, де д-р М. Штерн промовляв українською мовою і де боронили його наші селяни з околиць Вінниці на Поділлі, виявилася так яскраво збріданість і тенденційність совєтського правосуддя, що сам д-р Штерн висловив переконання, що саме поява цієї книжки причинилася найбільше до того, що його передчасно звільнили з в'язниці і „відморили“ за кордон.

Іван Олексин

Актуальні проблеми громади

Ще із відомлення Екзекутивного віде-през. УККА на засіданні Крайової Ради 18-го березня цього року.

...Перед нами, нашою Централі, є багато важливих завдань, що їх ми не всіляк належимо виконати, чи з браку фондів, чи з браку людей, чи просто з вини обставин, що їх не можна було перебороти. Усіх нас турбує зменшення числа дітей в українських школах, зменшення читачів української книжки й газети, навіть зменшення числа людей у церквах. Найбільшою турботою нашою є факт, що тільки дуже малий відсоток молодшої від нас генерації включається в громадське життя і погоджується перейняти на себе частину праці для громади. Наші ряди маліють, бо залишають нас передчасно видатні громадяни, які присвячували свій час і працю громадській праці, і трудно їх заступити. Заходи нашої Централі були аживані в належному напрямку. Правда, вони, може, на перший погляд незначні і невидні, але на довшу мету можуть мати і напевне матимуть корисні для громади і народу наслідки.

Відавши наших Владик з нагоди Свят Різдва Христового та будучи особисто у Владик-Митрополитів — Шмондюка і Мстислава ми мали нагоду у приємній і цині дискусії заторкнути цілу низку громадських, політичних і релігійних справ та з'ясували становище Централі. Владики поділяли наші думки і турботи та запевняли нас своєю підтримкою і співпрацю в усіх ділянках...

...Будучи на святі роковин нашої державності у Вашингтоні, що його підготували люди з молодшої генерації з керівником нашого Інформаційного Бюро п. інж. Юрієм Нестерчуком у провіді, було нам дуже приємно побачити, що гарна простора зала була здебільша виповнена українськими людьми з молодшої генерації.

...Деякі з приватних старших громадян признавали, що прибули туди тому, що те свято організували молодші наші люди...

Будучи недавно у Вашингтоні на конференції про людські права, я мав нагоду бути на засіданні нашого Інформаційного Бюро... Кожен його Відділ виготовив програму своєї праці наскрізь професійно, в національному дусі, реально, таку, що її можна буде здійснити. Якщо б тільки половина цієї програми була здійснена, то це була б зроблена для української громади велика робота, добра, корисна праця...

...Наприкінці така заввага: я часто зустрічався з докорами, що наша Центральна присвячує мало уваги зв'язкові з громадою. Мене переконували, що треба час до часу висилати представників Централі до окремих громад, щоб зберігати живий зв'язок із ними, інформувати їх про становище УККА до подій в Україні, широким світі й Америці та з'ясувати проблеми Централі. І цілком із цими докорами солідаризуюся, бо знаю з досвіду, що наші люди в окремих громадах хочуть час до часу бачити представників Централі, хочуть обмінятися думками з видатними представниками Централі на теми, які всіх нас цікавлять і болить. Я певний, що такий тісний безпосередній живий зв'язок з нашими Відділами збільшить їхнє членство, спричинить до популяризації нашої центральної централь та корисно вплине на зріст Українського Народного Фонду, який повинен би досягнути бодай 200,000 дол. річно...

З діяльності УККА

Прийняті на засіданні Крайової Ради 18-го березня ц.р. отримали друкований звіт, з якого подасо деякі частини

ІНФОРМАЦІЙНЕ БЮРО У ВАШИНГТОНІ

ХІІ Конгрес УККА зобов'язав Екзекутив відкрити у Вашингтоні Інформаційне Бюро. По довший підготові таке Бюро було відкрито 18-го листопада 1977 року в будинку пресових агенцій у Вашингтоні. Число кімнати Бюро 1241 а телефон (202)638-0988.

Інформуюмо, що в тій великій будівлі є приміщені всі центральні американські і чужинецькі пресові агенції. Бюро є станицею Централі УККА з подвійною ціллю: інформувати американські державні кола та широкі інформаційні бюро про всі важливі події у Вашингтоні, які торкаються української справи. Керівник Бюро інж. Ю. Нестерчук, тісно співпрацює з президентом УККА проф. Л. Добрянським. Про контакти Бюро політичної природи із тереном — Бюро зобов'язане подавати справи погодити Централі УККА. Правильний співпраці між Бюром і Канцелярією УККА опрацюється і буде затверджений на найближчому засіданні Екзекутиву УККА.

Керівник Бюро інж. Ю. Нестерчук з'єднав до співпраці багато молодих професійних людей, які працюють у Вашингтоні. Він відбуває з ними часті наради, інформуючи їх про плани, які стоять в найближчому часі перед нами. В дні 27-го лютого відбулася ширша нарада зорганізувати Інформаційним Бюром в приміщенні Крайового Будинку Преси. В цій нараді взяли участь українські учасники дводенної конференції в Державному Департаменті. Між учасниками були 4 заступники президента УККА, які є рівночасно головами Братських Союзів, а саме: І. Лисогір — УНС, о. Мітрак, М. Харина — СУК „Провидіння“, І. Олексин — УРС і В. Мазур — УНП. Заміни УККА взяли участь в нарадах: адв. А. Лозинський, п. Б. Федорак і д-р Ю. Кулас — Крайова Рада УККА, д-р Я. Вернадина і п. В. Казанівський — СУК „Провидіння“, п. Борис Потапенко — Бюро СКВУ при ОН, як також представники інших організацій.

На тій нараді дир. Бюро Ю. Нестерчук інформував про організаційну структуру і головні завдання Бюра. Заст. директора адв. Ю. Волошин інформував про політичні засади праці Бюра. Е. Іванчик, співробітник канцелярії сен. Шміта з Нью Мехіко, поінформував про можливості співпраці Бюра із Конгресом ЗСА. Ред. А. Білік інформував про можливість співпраці Бюра з міжнародними пресовими агенціями у Вашингтоні. Інформації подає також співробітник Бюра п. Б. Денисик. Між співробітниками Бюра були присутні на нараді і приймали участь у дискусіях ще: д-р В. Гарбер, адв. І. Котлярчук, адв. І. Шандор, та пані: Х. Шахмачев-Оршикевич, і Б. Казанівська. Секретаркою Бюра є пані Т. Нестерчук. Це однакова платна сила в Бюрі, бо керівник, які і всі його співробітники — високо кваліфіковані і професійні люди в своїх ділянках — є на державних або приватно-професійних посадах і в Бюрі віддають свою працю безплатно.

Треба ствердити, що праця Бюра є дуже продуктивна і виконує належимо намічені завдання.

ІІІ КОНГРЕС СКВУ

Згідно із повідомленням, Підготовчого Комітету ІІІ Конгресу — Світового Конгресу Вільних Українців, то Конгрес відбудеться в Нью Йорку в дніх від 23-26-го листопада ц.р. в готелі „Амерікан“. Про ближні дані в підготовці до того Конгресу, будемо своєчасно повідомляти.

Підготувавши такого Конгресу вимагає багато праці, як також поважних матеріальних засобів. Щоб її осангувати, в травні місяці ц.р. буде переведена збірка на Фонд СКВУ, листи на яку Вам перешлемо до кінця березня.

Д-р ВОЛОДИМИР НЕСТЕРЧУК

З-посеред осіб, які в останньому часі знову залишили на віки українську громаду — найболючішою, мабуть, втратою для цілого нашого суспільства був несподіваний відхід д-ра Володимира Нестерчука. Помер 6-го березня 1978 року йдучи з приватної зустрічі на долині міста Нью Йорку до підземки на Астор-площі, упав, викидаючи загальний жаль і смуток, бо відзначався не тільки великим знанням і хистом, як економіст-банковець та охочістю працювати добровільно й безкорисно в різних наших установах і організаціях, але й виїнятковою милою вдачею культурної людини. Був справжнім джентельменом, що вмів співпрацювати з інакдумаючими людьми, завжди був привітний і до праці та співпраці готовий. На Панахиді 9-го березня промовляли: д-р О. Соколюшин (б. студ.), Шмігель (СУМА) і радн. Ластовецький („Самопоміч“), — на Панахиді 10-го березня першим промовляв дир. Іван Базарко від УККА, як організації організації, отже від всієї зорганізованої української громади, прощаючи Покійника, як члена Контр. Ком. УККА. Д-р Я. Падок прощав Покійного, як члена Президії НТШ, фінансового референта і дорадника в усіх справах, що стосувалися фінансів тієї наукової установи, інж. Д. Григорчук від Централі Укр. Кооператив і адв. Р. Гуглевич від „Самопоміч“. На трині виступали ще кілька діячів, промовляв адв. Аскольд Лозинський. Над свіжою могилою промовляв від Організації Визвольного Фронту, голова ООЧСУ, ред. Ігнат Білінський. Сини Покійного, Ігор і Юрій Нестерчуки, дякували від Родини за сильну участь громадян у похоронних обрядах.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УККА:

БАФФАЛО, Н.І. — НЕДІЛЯ, 2-го КВІТНЯ, 1978 р.
о год. 3:00 по полудні в Українському Домі „Дніпро“ при 562 Дженсі.
ЕОСТОН, Мін. — НЕДІЛЯ, 16-го КВІТНЯ, 1978 р.
о год. 3:00 по полудні в парафіяльній залі Христа Царя при 146 Форест Глз вулиці.
Джамейка Плейн, Мас.

КЕРГОНКСОН, Н.І.

Дня 18-го лютого, 1978 року відбулися загальні збори Відділу в Кергонксоні. Вибрано нову Управу:

Голова — М. Васильяк;
Заступник голови — д-р М. Крижановський;
Секретар — Ф. Савчук;
Скарбник — І. Кульчицький, Д. Слободян, А. Баранчик, Д. Стасюк;
Члени Управи — О. Савчук, І. Цимбал;
Контрольна Комісія — Олексів, В. Берізка, Безкоровий;
Громадський Суд — Яців, Гаврилюк, д-р Ленець.
12-го березня відбувся концерт в честь Т. Шевченка приготовлений Школою Українознавства. Доповідь про молоді літа Т. Шевченка виголосив інж. А. Баранчик.

БРІДЖПОРТ, Кон.

Загальні Збори Відділу УККА відбулися 19-го лютого 1978 року. Вибрано нову Управу:

Голова — В. Плешук;
Заступник голови — С. Тарасюк;
Секретар — Я. Гура;
Касір — В. Суслі;
Заступник касіра — М. Іванко;
Кульг. Овс. Реф. — В. Болоний;
Прес. Реф. укр. — мгр. С. Волянський;
анг. — Л. Петрашук;
Реф. Зовн. Зв'язків — Р. Гайда;
Контрольна Комісія — В. Бабій (голова), Л. Чубатий, В. Макійчук;
Товариський Суд — мгр. С. Волянський, д-р В. Лазарук, о. А. Яковченко, о. Я. Шуст, о. В. Бучко;
Народний Фонд — М. Івашків, М. Іванко, П. Войчук;
Члени Управи — о. Я. Шуст, УКЦ, о. А. Яковченко — УПЦ, о. В. Бучко — УПЦ, В. Свєрденко, І. Пендиківський — укр. молодь, Д. Стець — УНС, М. Перелічка — УРС, А. Гомік — СУА, В. Шуст — Плат, І. Дмитренко — Танцювальна Група „Дніпро“.

ВАТЕРВІЛТ, Н.І.

Загальні Збори Відділу УККА відбулися 26-го лютого, 1978 року. Вибрано нову Управу:

Голова — М. Філь;
Заступник голови — А. Полішук;
Секретар — І. Романішин;
Скарбник — П. Шевчук;
Кульг. Овс. Реф. — Я. Кушнір;
Реф. Зовн. Зв'язків — А. Дурбак, В. Літинський, Р. Маселко;
Орг. Реф. — В. Терлецький;
Збірщик Н.Д. — В. Мокей, Г. Ляницький, І. Карвак;
Контрольна Комісія — Д. Скалій, І. Карабин, В. Кошкар.

Ген. П. ГРИГОРЕНКО У ЦЕНТРАЛІ УККА

Генерал Петро Григоренко відвідав 19-го березня ц.р. центральну УККА при 2-й Евеноу в Нью Йорку і в приємній розмові з гуртом приватних членів керівних органів УККА з'ясував різні проблеми, пов'язані з його приїздом до ЗСА і перебуванням на цьому терені. Обмін привітними думками з ген. П. Григоренком тривав три години. Генерал П. Григоренко був уже раніше в будинку УККА, відвідавши Музей Союзу Українок, але тоді не міг був зайти до Централі УККА з уваги на пізню пору. Ген. П. Григоренко вдруге відвідав Центральну УККА 29-го березня.

Звіт

Контрольної Комісії Українського Конгресового Комітету Америки за час від дня 1 січня 1977 р. до дня 31 грудня 1977 р.

Контрольна Комісія в складі: голови Івана Винника, заступника голови др. Володимира Михайліва, секретаря др. Романа Ричка, Стефанія Врчак, др. Івана Скальчука і Маріяна Кормила-членів, а присутності членів Екзекутивної Касиєра Уляни Дячук, адміністративного директора мгр. Івана Базарка, книговода Евгена Луцького і адміністратора Українського Квартальника др. Романа Кляфаса перевела перевірку діяльності Українського Конгресового Комітету Америки в дні 10 і 11 березня 1978 р.

До перевірки проведено книги касових приходів і витрат, чеків і банківських одадностей, книжечки, відписи банківських конт, документи вартісних паперів-інвестицій, побічні книги, падаткові зізнання, протоколи засідань і належні прилоги на витрати.

На підставі проведених і перевірених книг і документів стверджено, що за час від дня 1 січня 1977 р. до дня 31 грудня 1977 р. вплинуло до каси Українського Конгресового Комітету Америки:

ПРИХОДИ:

1. Український Народний фонд:

- Індивідуальні особи.....	128.059.75	Дол.
- Організації.....	17.840.00	"
- Збірки.....	665.00	"
- Бюро у Вашингтоні.....	8.045.00	"

РАЗОМ: Український Народний фонд:

154.609.75 Дол.

2. Український Квартальник:

- Передплати.....	2.717.24	Дол.
- Пресовий фонд.....	631.00	"

РАЗОМ: Український Квартальник:

3.348.24 "

3. Книжки:

- 1000 прим. СССР прти др. Штерна...	6.701.25	Дол.
- Інші книжки.....	469.45	"

РАЗОМ: книжки.....

7.170.70 Дол.

4. Маніфестації і акції в обороні

- прав людини.....	4.876.36	Дол.
- прав людини.....	4.876.36	"

5. Відсотки:

- С.К.В.У.:	4.568.77	Дол.
- Вплати для С.К.В.У.:	4.568.77	"

РАЗОМ ПРИХОДИ У.К.К.А.:

200.394.37 Дол.

ЧУЖІ ФОНДИ ДО РОЗЧИСЛЕННЯ:

- Молодечі організації.....	37.259.06	Дол.
- Молодечі організації.....	37.259.06	Дол.

8. Комітет 200-річчя Америки і

- 100-річчя українського пос.	1.111.00	Дол.
- вплати до Крайового Комітету.....	1.111.00	"

9. Союз Українок Америки:

- слята та задоволення.....	2.554.23	Дол.
- слята та задоволення.....	2.554.23	"

10. Податки:

- вплати до розчислення.....	5.508.42	Дол.
- вплати до розчислення.....	5.508.42	"

11. Забезпечення-госпіталізація:

- вплата працівників.....	956.91	Дол.
- вплата працівників.....	956.91	"

12. Амортизація:

- Амортизація дому.....	7.659.70	Дол.
- Амортизація інвентаря.....	494.00	"

РАЗОМ: Амортизація.....

8.353.70 "

13. Річні:

- Річні вплати до розчислення.....	3.414.00	Дол.
- Річні вплати до розчислення.....	3.414.00	"

РАЗОМ РІЧНІ.....

259.591.69 Дол.

ВИДАТКИ:

1. Адміністративні витрати:

а. Персональні:

- Платні працівників.....	37.493.75	Дол.
- Платні працівників.....	37.493.75	Дол.

б. Річні:

- Суспільне забезпечення.....	1.953.87	Дол.
- Госпіталізація.....	1.944.98	"
- Везробіття.....	1.053.98	"
- Хворобове.....	206.27	"
- Канцелярські приладдя.....	739.04	"
- Телефони, телеграми.....	2.510.40	"
- Осоложення.....	725.00	"
- Пошта.....	511.71	"
- Асекурація.....	1.014.20	"

РАЗОМ: річні витрати.....

10.659.45 Дол.

2. Кошти засідань, поїздок:

- Засідання Екзекутиви.....	2.226.95	Дол.
- Поїздки в терен.....	3.685.98	"

РАЗОМ: кошти засідань і поїздок.....

5.912.93 Дол.

3. Книжки:

- 1000 прим. СССР прти др. Штерна.....	6.165.00	Дол.
- Річні видання.....	623.54	"

РАЗОМ: книжки.....

6.788.54 Дол.

4. Публікації:

- Український вклад в історію Америки.....	1.723.75	Дол.
- Інформація української субстанції-Левчук.....	750.00	"
- Україна в часі великих перемін.....	575.00	"
- 5000 Конгресових рекордів.....	729.00	"
- 2000 Меморандумів в обороні прав людини.....	543.00	"
- Окладники.....	75.00	"

РАЗОМ: публікації.....

4.395.75 Дол.

5. Конгресові вісті:

- 10 чисел по 18.500 примірників:	3.192.00	Дол.
- Друж.....	800.00	"
- Редактор.....	354.04	"
- Пошта.....	354.04	"

РАЗОМ: Конгресові вісті.....

4.346.04 Дол.

6. Бюро Вашингтон:

- Персональні витрати.....	7.200.00	Дол.
- Персональні витрати.....	7.200.00	Дол.

РАЗОМ: витрати.....

7.200.00 Дол.

7. Маніфестації і акції в обороні прав лю-

- дини:	6.751.95	Дол.
- Маніфестація в Нью-Йорку.....	594.63	"
- Акція в Лос-Анджелес.....	572.10	"
- Акція в Обані 22 січня.....	572.10	"

РАЗОМ: маніфестації і акції в обороні п.д.

7.918.88 Дол.

УНФонд

8. XII-ий Конгрес У.К.К.А.:

- Готель Амерікана за бенкет.....	18.977.23	Дол.
- Готель Амерікана за бенкет.....	18.977.23	Дол.

9. Інвентар:

- Машина до писання.....	195.00	Дол.
- Інвентар.....	1.401.65	"

РАЗОМ: Інвентар.....

1.596.65 Дол.

9. Дотації:

- Спілка Української Молоді Америки.....	1.050.00	Дол.
- Пласт.....	1.000.00	"
- С.У.С.Т.А.....	600.00	"
- О.Д.У.М.....	500.00	"
- Т.У.С.М.....	500.00	"
- Тихоненко Поневолених народів.....	500.00	"
- Загальна Американська Конференція.....	250.00	"
- Будова церкви св. Іра в Нью-Йорку.....	500.00	"
- Союз Українських Спортивних Товариств.....	200.00	"
- Комітет історії Мерелія.....	100.00	"
- П.А.Л.....	35.00	"

РАЗОМ: дотації.....

5.235.00 Дол.

10. Український Народний фонд:

- 10 % винагорода збірки.....	8.550.55	Дол.
- Вісті У.К.К.А.....	2.080.00	"
- Пошта.....	1.475.00	"
- Коверти.....	1.434.00	"
- Записки, друки.....	1.647.53	"
- Виказки.....	138.00	"

РАЗОМ: Український Народний фонд.....

15.325.08 "

11. Адміністрація дому:

- Світло.....	1.690.58	Дол.
- Огрівання.....	886.64	"
- Числення приміщень.....	883.50	"
- Асекурація.....	567.60	"
- Перевіз до нових приміщень.....	763.00	"
- Електро.....	229.27	"

РАЗОМ: адміністрація дому.....

5.020.59 "

12. С.К.В.У.:

- Вислано готівкою.....	27.713.34	Дол.
- Кошти засідань членів Президії.....	2.583.40	"
- Кошти переведення збірки.....	2.289.36	"

РАЗОМ: С.К.В.У.:

32.586.10 "

13. Амортизація:

- Амортизація дому.....	7.899.70	Дол.
- Амортизація інвентаря.....	494.00	"

РАЗОМ: амортизація.....

8.393.70 "

14. Річні витрати:

- Річні витрати У.К.К.А.....	651.28	Дол.
- Річні витрати У.К.К.А.....	651.28	"

РАЗОМ: витрати У.К.К.А.:

194.267.82 Дол.

РАЗОМ: приходи У.К.К.А.:

200.394.37 Дол.

НАДЛИШКА/ЗАОШКОДЖЕННЯ В 1977 році/..

6.126.55 "

РАЗОМ:.....

200.394.37 Дол.

ЧУЖІ ФОНДИ ДО РОЗЧИСЛЕННЯ:

- Молодечі організації.....	31.876.80	Дол.
- О.Д.У.М.....	3.859.70	"
- Кошти У.К.К.А.....	72.37	"

РАЗОМ: дотації для ведення таборів:

35.808.87 Дол.

16. Комітет 200-річчя Америки і 100-

- річчя українського поселення:	1.411.50	Дол.
- виплачено.....	1.411.50	"

17. Союз Українок Америки:

- Виплачено на адміністрацію дому.....	2.425.18	Дол.
- Виплачено на адміністрацію дому.....	2.425.18	"

18. Дім У.К.К.А.:

- додаткові праці контракторам.....	5.264.00	Дол.
- додаткові праці контракторам.....	5.264.00	"

19. Податки:

- Виплачено податок за працівників.....	6.014.24	Дол.
- Виплачено податок за працівників.....	6.014.24	"

20. Забезпечення-госпіталізація:

- забезпечення за працівників.....	2.247.96	Дол.
- забезпечення за працівників.....	2.247.96	"

21. Інвентар:

- закуп інвентаря.....	1.415.31	Дол.
- закуп інвентаря.....	1.415.31	"

22. Банк:

- вилучено до банку на одадностеве	13.697.87	Дол.
- вилучено до банку на одадностеве	13.697.87	"

23. Річні:

- Річні виплати в розчислення.....	2.998.00	Дол.
- Річні виплати в розчислення.....	2.998.00	"

РАЗОМ: РОЗХОДИ.....

265.550.75 Дол.

РАЗОМ ПРИХОДИ.....

259.591.69 Дол.

Готівка на день 1.1.1977.....

58.373.11 "

Готівка на день 31.12.1977.....

52.414.05 "

РАЗОМ:.....

317.964.80 Дол.

РАЗОМ:.....

317.964.80 Дол.

РАЗОМ:.....

317.964.80 Дол.

РАЗОМ:.....

317.964.80 Дол.

РАЗОМ:.....

317.964.80 Дол.

РАЗОМ:.....

317.964.80 Дол.

РАЗОМ:.....

317.964.80 Дол.

РАЗОМ:.....

317.964.80 Дол.

РАЗОМ:.....

317.964.80 Дол.

РАЗОМ:.....

317.964.80 Дол.

РАЗОМ:.....

317.964.80 Дол.

РАЗОМ:.....

317.964.80 Дол.

РАЗОМ:.....

317.964.80 Дол.

РАЗОМ:.....

317.964.80 Дол.

РАЗОМ:.....

317.964.80 Дол.

РАЗОМ:.....

317.964.80 Дол.

РАЗОМ:.....

317.964.80 Дол.

РАЗОМ:.....

317.964.80 Дол.

РАЗОМ:.....

317.964.80 Дол.

РАЗОМ:.....

317.964.80 Дол.

РАЗОМ:.....

317.964.80 Дол.

РАЗОМ:.....

317.964.80 Дол.

РАЗОМ:.....

317.964.80 Дол.

РАЗОМ:.....

317.964.80 Дол.

РАЗОМ:.....

317.964.80 Дол.

РАЗОМ:.....

317.964.80 Дол.

РАЗОМ:.....

317.964.80 Дол.

РАЗОМ:.....

317.964.80 Дол.

РАЗОМ:.....

317.964.80 Дол.